

TRATAT din 7 iulie 1970

de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste

EMITENT

• CONSILIUL DE STAT

Publicat în **BULETINUL OFICIAL nr. 119 din 8 octombrie 1970**

Data intrării în vigoare 08-10-1970

Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, profund convinse ca prietenia veșnică, de nezdrunctat, ajutorul reciproc fratesc și colaborarea strânsă, multilaterală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, bazate pe principiile indestructibile ale internationalismului socialist, corespunzând intereselor fundamentale ale popoarelor celor două țări și întregii comunități socialiste, calauzite de dorința de a dezvolta și de a întări continuu relațiile de prietenie dintre poporul român și poporul sovietic, relații cu adânci rădăcini în trecutul istoric, cimentate în lupta comună împotriva hitlerismului și ridicate pe o treaptă superioară în anii construcției socialismului și comunismului, și de a intensifica colaborarea fratească, multilaterală dintre cele două state vecine și prietene, constiente fiind ca solidaritatea internationalistă a statelor se întemeiază pe comunitatea orînduirii sociale, pe uniunea telurilor și aspirațiilor fundamentale, pe interesele comune ale luptei împotriva imperialismului și reacțiunii, ferm hotărâte să întărească permanent unitatea și coeziunea țărilor socialiste și să respecte neabătut obligațiile prevăzute în Tratatul de la Varșovia de prietenie, de colaborare și asistență mutuală din 14 mai 1955, în perioada de valabilitate a tratatului, care a fost încheiat cu amenințarea N. A. T. O., dînd expresie dorinței lor ferme de a contribui la întărirea păcii și securității în Europa și în întreaga lume, la dezvoltarea colaborării cu statele europene și cu celelalte state, indiferent de orînduirea lor socială și de a se împotrivi imperialismului, revansismului și militarismului, calauzindu-se după scopurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, considerînd ca Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste din 4 februarie 1948, în care sînt formulate teluri și principii importante, a constituit un fundamen durabil pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie fratească și a colaborării multilaterale între cele două țări, avînd în vedere experiența și realizările celor două state în construcția socialismului și comunismului, stadiul actual și posibilitățile de dezvoltare a colaborării politice, economice și culturale între poporul român și poporul sovietic, precum și transformările care s-au produs în Europa și în întreaga lume, au hotărît să încheie prezentul tratat și în acest scop au convenit asupra celor ce urmează:

Articolul 1

Înaltele părți contractante în conformitate cu principiile internationalismului socialist vor întări și în viitor prietenia veșnică de nezdrunctat dintre popoarele celor două țări și vor dezvolta colaborarea dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, în domeniile politic, economic, științific, tehnic, cultural, pe baza ajutorului fratesc, avantajului reciproc, respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi și neamestecului reciproc în treburile interne.

Părțile vor intensifica schimbul de experiență în diferite sectoare ale construcției socialismului și comunismului.

Articolul 2

Înaltele părți contractante pornind de la principiile relațiilor dintre statele socialiste, de la principiile ajutorului reciproc și diviziunii internaționale socialiste a muncii, vor dezvolta și adînci și în viitor colaborarea economică și tehnico-științifică reciproc avantajoasă, vor largi cooperarea în producție și tehnico-științifică și vor contribui, de asemenea, la dezvoltarea relațiilor economice și a colaborării în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc și cu celelalte țări ale comunității socialiste.

Articolul 3

Înaltele părți contractante vor dezvolta și largi în continuare colaborarea dintre cele două țări în domeniile științei, învățămîntului, literaturii și artei, presei, radioului, televiziunii, ocrotirii sănătății, turismului, culturii fizice și în alte domenii.

Articolul 4

Înaltele părți contractante convinse ca unitatea și coeziunea statelor socialiste constituie izvorul principal al tăriei și invincibilității sistemului mondial socialist - forța determinanta a dezvoltării societății contemporane - vor acționa neabătut pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării între statele socialiste, pentru întărirea unității lor, în interesul cauzei socialismului și păcii.

Articolul 5

Promovind consecvent politica de coexistență pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite, înaltele părți contractante, vor lua măsuri pentru apărarea păcii internaționale și securității popoarelor de uneltirile forțelor agresive ale imperialismului și reacțiunii, pentru rezolvarea problemelor litigioase dintre state prin mijloace pașnice, pentru realizarea dezarmării generale și totale, lichidarea definitivă a colonialismului în toate formele și manifestările sale, pentru sprijinirea țărilor care s-au eliberat de sub dominația colonială și pasesc pe calea întăririi independenței naționale și suveranității.

Articolul 6

Înaltele părți contractante vor milita împreună pentru îmbunătățirea atmosferei și asigurarea păcii în Europa, pentru dezvoltarea colaborării și a relațiilor de bună vecinătate între statele europene, pe baza principiilor naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc și neamestecului în treburile interne și pentru crearea unui sistem eficace de securitate europeană.

Cele două părți vor lua măsuri în vederea stabilirii unor relații de bună vecinătate și dezvoltării înțelegerii reciproce și colaborării în Peninsula Balcanică și în regiunea Marii Negre.

Articolul 7

Înaltele părți contractante declară ca una din premisele principale ale asigurării securității europene o constituie inviolabilitatea frontierelor de stat din Europa, statornicite după al doilea război mondial.

Părțile își exprimă hotărârea lor fermă ca, în conformitate cu Tratatul de la Varșovia de prietenie, colaborare și asistență mutuală din 14 mai 1955, să ia împreună cu celelalte state participante la tratat toate măsurile necesare pentru neadmiterea agresiunii din partea oricăror forțe ale imperialismului, militarismului și revansismului, pentru asigurarea inviolabilității frontierelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia și pentru respingerea agresorului.

Articolul 8

În cazul în care una din înaltele părți contractante va fi supusă unui atac armat din partea unui stat sau a unui grup de state, cealaltă parte exercitându-și dreptul inalienabil la autoapărare individuală sau colectivă, în conformitate cu articolul 51 al Cartei Organizației Națiunilor Unite, îi va acorda neîntârziat ajutor multilateral prin toate mijloacele pe care le are la dispoziție, inclusiv militar, necesar respingerii atacului armat.

Părțile vor aduce neîntârziat la cunoștința Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite măsurile luate în baza prezentului articol și vor acționa în conformitate cu prevederile Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 9

Înaltele părți contractante se vor consulta reciproc în toate problemele internaționale importante care privesc interesele celor două țări, în scopul punerii de acord a pozițiilor lor.

Articolul 10

Înaltele părți contractante declară ca obligațiile lor prevăzute în tratatele internaționale în vigoare nu sînt în contradicție cu prevederile prezentului tratat.

Articolul 11

Prezentul tratat este supus ratificării și intră în vigoare în ziua schimbului instrumentelor de ratificare care va avea loc la Moscova în cel mai scurt termen.

Tratatul se încheie pe un termen de douăzeci de ani și va fi prelungit în mod automat de fiecare dată pe un termen de cinci ani, dacă nici una din înaltele părți contractante nu îl va denunța, anunțind aceasta cu douăsprezece luni înainte de expirarea termenului corespunzător.

Încheiat la București la 7 iulie 1970, în două exemplare, fiecare în limba română și în limba rusa, ambele texte avînd aceeași valabilitate.

PENTRU REPUBLICA SOCIALISTĂ
ROMÂNIA,
ION GHEORGHE MAURER
PENTRU UNIUNEA REPUBLICILOR
SOVIETICE SOCIALISTE,
ALEXEI KOSIGHIN
